A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. szeptember 9.*

A T-29/08. sz. ügyben,

a **Liga para Protecção da Natureza (LPN)** (székhelye: Lisszabon [Portugália], képviseli: P. Vinagre e Silva ügyvéd)

felperesnek,

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviseli kezdetben: B. Weis Fogh, később: C. Vang, meghatalmazotti minőségben),

a **Finn Köztársaság** (képviselik kezdetben: J. Heliskoski, A. Guimaraes-Purokoski, M. Pere és H. Leppo, később: J. Heliskoski és A. Guimaraes-Purokoski, meghatalmazotti minőségben),

* Az eljárás nyelve: portugál.

a **Svéd Királyság** (képviselik: A. Falk, S. Johannesson és K. Petkovska, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Costa de Oliveira és D. Recchia, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Sabor folyón (Portugália) épülő, a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 1. kötet 98. o.) és a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvet (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 102. o.) esetlegesen sértő alkalmas zárógátprojekttel kapcsolatos, a Portugál Köztársasággal szemben indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás aktáiban szereplő dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását jóváhagyó, 2007. november 22-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök (előadó), E. Cremona és S. Frimodt Nielsen bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. október 5-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

Az 1049/2001/EK rendelet

1 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való, az EK 255. cikkben szereplő hozzáférési jog elveit, feltételeit és korlátait.

2 Az 1049/2001 rendelet 2. cikke értelmében:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

[…]

(3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.

[…]”

3 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2), (3) és (6) bekezdése – többek között – ekképp rendelkezik:

„(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

– […]

– bírósági eljárások és jogi tanácsadás,

– ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

[…]

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők."

Az 1367/2006/EK rendelet

4 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és

szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 13. o.) (8) preambulumbekezdése értelmében:

„A környezeti információ e rendelet szerinti meghatározása a környezet állapotára vonatkozó bármilyen jellegű információt magában foglal. Ez a meghatározás, amely igazodik a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL L 41., […] 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.) elfogadott meghatározáshoz, az Aarhusi Egyezményben foglaltakkal megegyező tartalommal bír. Az 1049/2001[…] rendeletben meghatározott »dokumentum« fogalma magában foglalja az e rendelet értelmében vett környezeti információt is."

5 Az 1367/2006 rendelet (15) preambulumbekezdése értelmében:

„Azokban az esetekben, amikor az 1049/2001/EK rendelet kivételekről rendelkezik, ezeket az e rendeletben foglalt különös rendelkezésekre is figyelemmel a környezeti információ iránti kérelmekre is alkalmazni kell. [helyesen: ezeket a rendeletben foglalt, a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó különös rendelkezésekre figyelemmel kell alkalmazni] Az elutasítás indokait a környezeti információhoz való hozzáférés vonatkozásában szigorúan kell értelmezni, tekintetbe véve azt a közérdeket, amelyet az információ közzététele szolgál, és azt, hogy a kért információ a környezetbe jutó kibocsátásokra vonatkozik-e. […]"

6 Az 1367/2006 rendelet 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az 1049/2001[…] rendeletet alkalmazni kell a kérelmező által benyújtott, a közösségi intézmények és szervek birtokában levő környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre, a kérelmező állampolgársága, nemzetisége vagy lakóhelye szerinti megkülönböztetés nélkül, illetve jogi személy esetében annak bejegyzett székhelye és tevékenysége tényleges központjának helye szerinti megkülönböztetés nélkül.

[…]"

7 Az 1367/2006 rendelet „Kivételek alkalmazása környezeti információhoz való hozzáférés iránti kérelmekre” című 6. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az 1049/2001[…] rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdése esetében – a vizsgálatok, különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok kivételével – a közzétételhez fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik. Az 1049/2001[…] rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e.”

Tényállás

8 A felperes, a Liga para Protecção da Natureza (LPN) Lisszabonban (Portugália) székhellyel rendelkező portugál jogú egyesület, a Plataforma Sabor Livre tagja, amely több, környezetvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervezetet (nksz) tömörít. E minőségében a felperes figyelemmel kíséri a portugáliai Sabor folyón épülő zárógát építését (a továbbiakban: zárógátprojekt), különösen annak felügyelete céljából, hogy az érintett fajok és természetes élőhelyek megfelelő védelemben részesüljenek a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvből (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.; a továbbiakban: élőhelyirányelv) tekintetében.

9 2003. április 22-i levelében az LPN benyújtotta a 2003/4523. számon nyilvántartásba vett panaszt az Európai Közösségek Bizottsága Környezetvédelmi Főigazgatóságához, amelyben azt állította, hogy a zárógátprojekt az élőhelyirányelvet megsértve károsítja a „Morais" és a „Rios Sabor e Maçãs" közösségi jelentőségű természeti területeket.

10 A panaszt követően a Bizottság kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást indított a Portugál Köztársasággal szemben, és megkereste a portugál hatóságokat, hogy megvizsgálja, hogy a zárógátprojekt mennyiben sértheti a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelvet (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o.) és az élőhelyirányelvet.

11 2007. március 27-i levelében az LPN a panasz kezelésére vonatkozó információkhoz való hozzáférést, valamint a „Bizottság munkacsoportja" által kidolgozott dokumentumokba, továbbá a Bizottság és a portugál hatóságok között váltott dokumentumokba való betekintést kérelmezte a Környezetvédelmi Főigazgatóságtól.

12 2007. május 22-i levelében a Környezetvédelmi Főigazgatóság elutasította az LPN által benyújtott, a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján, azon okból, hogy a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné az EK 226. cikk értelmében megindított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás lefolytatását, amely eljárás keretében a Bizottságnak és a tagállamoknak a kölcsönös bizalom jegyében kell együttműködniük a tárgyalások megkezdése és a jogvita megegyezéssel való megoldása érdekében. E levélben a Bizottság különösen azt hangsúlyozta, hogy 2005. október 18-án felszólító levelet küldött a portugál hatóságoknak, amelyre ez utóbbiak 2005. december 16-án válaszoltak, ezt követően a kétoldalú tárgyalások a jogvita megoldása irányában folytatódtak.

13 2007. június 14-i, a Bizottságnak címzett, ez utóbbi által 2007. június 22-én nyilvántartásba vett levelében az LPN megismételte a hozzáférés iránti kérelmét, és azt kérte, hogy a Bizottság gondolja újra elutasító határozatát.

14 2007. július 16-i levelében a Bizottság tájékoztatta az LPN-t arról a tényről, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében tizenöt munkanappal meghosszabbítja a válaszadási határidőt, amely tehát 2007. augusztus 3-án járt le.

15 2007. augusztus 3-i levelében a Bizottság értesítette az LPN-t, hogy a kért dokumentumok terjedelme okán sajnálatosan nem tudott válaszolni a határidőn belül, és a Bizottság minden tőle telhetőt megtesz, hogy a lehető leggyorsabban végleges választ adjon számára.

16 A portugál gazdasági miniszter által tett azon nyilvános bejelentést követően, miszerint a Bizottság lezárta, illetve éppen lezárni készül a zárógátprojektre vonatkozó kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás alapjául szolgáló panasz ügyét, az LPN 2007. szeptember 27-én, illetve október 1-jén két újabb levelet küldött a Bizottságnak.

17 2007. november 9-i levelében a Környezetvédelmi Főigazgatóság lényegében azt a választ adta, hogy a Bizottság nem zárta le a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást, hanem ennek „igen fontos prioritást" biztosított a célból, hogy mihamarabb lezárhassa értékelését. Tudatta továbbá, hogy „belső szabályainak" megfelelően a panasztevőt tájékoztatni fogják az ügy iratai kezelésének előrehaladtáról, és a panasztevőnek alkalma lesz észrevételei megtételére, mielőtt a Bizottság e tekintetben határozna.

18 2007. november 22-i levelében (a továbbiakban: vitatott határozat) a Bizottság válaszolt az LPN 2007. június 14-i levelére, és megerősítette a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását.

19 A vitatott határozat alátámasztására a Bizottság lényegében arra hivatkozott, hogy a közötte és a portugál hatóságok közötti levelezés tárgyát alkotó valamennyi dokumentum a Törvényszék által a T-191/99. sz., Petrie és társai kontra Bizottság ügyben 2001. december 11-én hozott ítéletben (EBHT 2001., II-3677. o.) értelmezett 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, az ellenőrzési, vizsgálati vagy auditálási tevékenység céljainak védelmére vonatkozó kivétel alá tartozik.

20 A Bizottság többek között rámutatott, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében a Bizottság és az érintett tagállam között kölcsönös bizalomnak kell uralkodnia, hogy ezek számára olyan tárgyalási és egyeztetési eljárás megindítása váljék lehetővé, amelynek célja a jogvita megegyezéssel való megoldása anélkül, hogy pert kellene indítani a Bíróság előtt. A Bizottság azt is hangsúlyozta, hogy egyrészt a Bizottság és a portugál hatóságok közötti tárgyalások még folyamatban vannak, másrészt pedig több alkalommal is sor került, illetve sor fog kerülni találkozókra és az álláspontok egyeztetésére a zárógátprojekt környezetre gyakorolt hatása értékelésének céljából. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kért dokumentumok közzététele sértheti a Bizottságnak a feltételezett jogsértés kezelésére irányuló lehetőségeit, tekintettel arra, hogy e hozzáférhetővé tétel alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a jogvitának a portugál hatóságokkal való megegyezés útján történő, azelőtti megoldását, hogy az ügy a Bíróság elé kerülne. A Bizottság megállapította továbbá, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése értelmében a szóban forgó dokumentumok tekintetében nem lehetséges a „részleges hozzáférés", mivel a hivatkozott kivétel e dokumentumok mindegyikére vonatkozik.

21 Egyébiránt az 1049 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondata szerinti, esetleges „nyomós közérdeket" illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az nem állt fenn. Véleménye szerint az 1367/2006 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése, amely szerint a közzétételhez fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak, nem alkalmazható a

közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos olyan vizsgálatokra, mint amelyről a jelen ügyben szó van. A Bizottság pontosította, hogy az élőhelyirányelv súlyos megsértésének veszélye sem minősül ilyen érdeknek, mivel kizárólag a Bíróságnak van hatásköre annak megállapítására, hogy az érintett tagállam megsértette kötelezettségeit az EK-szerződés értelmében. A Bizottság szerint a kért dokumentumok közzététele e tekintetben nem segítené a tájékozódást, mivel a Bíróság nem oldotta meg véglegesen ezt a kérdést.

22 2008. január 7-i levelében az LPN az 1049/2001 rendeletre hivatkozva azt kérte a Bizottságtól, hogy közölje vele a Környezetvédelmi Főigazgatóság „2007. november 22-i" levelében említett „belső szabályokat", a célból, hogy „jobban tudja vizsgálni és követni" a panasz kezelését.

23 2008. január 18-án, tehát a vitatott határozat elleni jelen kereset benyújtásának napján, a Környezetvédelmi Főigazgatóság közölte az LPN-nel azon szándékát, hogy javasolja a Bizottságnak, hogy a panaszára vonatkozó vizsgálatot a zárógátprojektre vonatkozó kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban zárja le, és felhívta, hogy a levél kézhezvételétől számított három hónapos határidőn belül tegye meg az általa relevánsnak minősített észrevételeket.

24 2008. február 6-i, a Környezetvédelmi Főigazgatóságnak címzett levelében az LPN megismételte a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás aktái között található dokumentumokhoz, valamint a Bizottságnak a Környezetvédelmi Főigazgatóság 2007. november 9-i levelében említett „belső szabályaihoz" való hozzáférésre irányuló kérelmét, amelyek megismerése szerinte szükséges volt a meghallgatásához való joga hatékony gyakorlásához és a „releváns észrevételei" megtételéhez. Az LPN továbbá azt kérte, hogy a válaszadásra nyitva álló egy hónapos határidő számítása csak azt követően kezdődjön, hogy kézhez vette a kért pontosításokat és a kérelmezett dokumentumokat.

25 2008. február 19-i, a Bizottságnak címzett levelében az LPN megismételte a Bizottság egyedi „belső szabályaihoz" való hozzáférésre irányuló kérelmét.

26 2008. február 27-én az LPN beadványt intézett a Bizottsághoz, amelyben a panasza vizsgálatának lezárására vonatkozó technikai, alaki és jogi kifogásokat emelt.

27 2008. március 4-i levelében az LPN pontosította a 2008. február 27-i beadványában tett észrevételeket.

28 2008. április 3-án a Bizottság lényegében azt tudatta az LPN-nel, hogy először is a 2008. február 28-i ülésén lezárta a zárógátprojektre vonatkozó panaszának vizsgálatát, másodszor, a közösségi jogsértési eljárásokban a panasztevők nem részesülnek a dokumentumokhoz való „különleges" hozzáférésben, következésképpen az 1049/2001 rendeletben előírt, általános hozzáférési jogra kell hivatkozniuk, harmadsorban pedig, mivel a Bizottság lezárta a panasz vizsgálatát, a hivatkozott rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel már nem alkalmazható, ily módon a kért dokumentumok átadhatók számára, feltéve, hogy nem esnek e rendelet értelmében más kivétel alá. E tekintetben a Bizottság a dokumentumok „Az ügy aktáiban szereplő dokumentumok felsorolása" című jegyzékét csatolta. Végül a Bizottság kifejtette azokat az indokokat, amelyek miatt a környezetvédelemre vonatkozó hatályos közösségi szabályozásra tekintettel úgy ítélte meg, hogy nem folytatja a panasz kivizsgálását.

29 Ezt követően az LPN a Bizottság által közölt, „Az ügy aktáiban szereplő dokumentumok felsorolásában" található egyes dokumentumokhoz való hozzáférést kérte.

30 A Törvényszék Hivatalához 2008. május 9-én benyújtott, és T-186/08. számon nyilvántartásba vett keresetlevelében az LPN keresetet nyújtott be – többek között – a Bizottságnak a panasz vizsgálatának lezárásáról szóló 2008. február 28-i határozatával szemben.

31 2008. június 20-án az LPN betekinthetett a Környezetvédelmi Főigazgatóság irataiba, és hozzáférést kapott bizonyos kérelmezett dokumentumok tartalmához.

32 2008. július 11-i levelében az LPN megismételte azon dokumentumokhoz való hozzáférése iránti kérelmét, amelyek tartalmát számára nem, vagy csak részben tették közzé.

33 2008. október 24-i, SG.E.3/MIB/psi D(2008) 8639. sz. levelében (a továbbiakban: 2008. október 24-i határozat) a Bizottság először is engedélyezte az LPN számára az e levélhez csatolt jegyzékben szereplő 21 dokumentum tartalmához való hozzáférést. Ezt követően a szóban forgó jegyzékben szereplő 16 más dokumentum tartalmához való részletes hozzáférést engedélyezett. Végül megtagadta az LPN-től a hozzáférést az e jegyzékben szereplő 10 másik dokumentumhoz (lásd a 2008. október 24-i határozat 2.1–2.3 pontját). A bizonyos dokumentumokhoz vagy dokumentumok bizonyos részeihez való hozzáférés engedélyezése megtagadásának alátámasztására az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében előírt, a döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivételre hivatkozott, egy dokumentum bizonyos szakaszainak kivételével, amelyek tekintetében az ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében előírt, a bírósági eljárások védelmére vonatkozó kivételre is hivatkozott (lásd a 2008. október 24-i határozat 2.4.1 és 2.4.2 pontját).

34 2008. november 7-i levelében a Bizottság két további dokumentumot küldött az LPN számára.

35 A T-186/08., LPN kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 7-én hozott végzésében (az EBHT-ban nem tették közzé) a Törvényszék mint elfogadhatatlant elutasította az LPN-nek a fenti 30. pontban hivatkozott keresetét a panasz vizsgálatát lezáró 2008. február 28-i bizottsági határozat megsemmisítésére vonatkozó részében.

Eljárás és a felek kereseti kérelmei

36 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. január 18-án benyújtott keresetlevelével az LPN előterjesztette a jelen keresetet.

37 A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság a Törvényszék Hivatalához 2008. május 8-án, 19-én, illetve 20-án benyújtott beadványában azt kérte, hogy beavatkozóként részt vehessen a jelen eljárásban az LPN kérelmeinek támogatása céljából. 2008. július 8-i végzésével a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke megengedte e beavatkozásokat. A Finn Köztársaság 2008. augusztus 27-én, a Dán Királyság, valamint a Svéd Királyság pedig 2008. szeptember 22-én nyújtotta be beadványát. A Bizottság az e beadványokra vonatkozó észrevételeit 2009. február 5-én nyújtotta be.

38 A beavatkozók által támogatott LPN azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a vitatott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

39 A Bizottság az ellenkérelmében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

40 A Törvényszék Hivatalához 2008. november 25-én benyújtott külön beadványában a Bizottság azt kérte, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy „a jelen kereset okafogyottá vált a közzétett dokumentumokat illetően, mivel az [LPN-nek] megszűnt az eljáráshoz fűződő érdeke", „a jelen kereset tárgya módosult", és „e körülményekre tekintettel és az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében a jelen keresetről már nem szükséges határozni".

41 Az LPN és a beavatkozók e kérelemre vonatkozó észrevételeiket a kitűzött határidőn belül benyújtották.

42 A Bizottság okafogyottság megállapítása iránti kérelmére tett észrevételeiben az LPN azt kérte, hogy a Törvényszék az eljárási szabályzata 64. cikke szerinti pervezető intézkedés jogcímén hívja fel a Bizottságot az LPN számára nem, vagy csak részben hozzáférhetővé tett dokumentumok benyújtására.

43 A Törvényszék (harmadik tanács) az előadó bíró jelentése alapján úgy döntött, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.

44 2010. július 12-i levelében a Törvényszék az eljárási szabályzat 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta az feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, valamint arra, hogy írásbeli kérdésekre írásban válaszoljanak. E felek a felhívásnak eleget tettek, azon kért dokumentumok összességét azonosító jegyzéket benyújtva, amelyekhez az eljárás során az LPN teljes vagy részleges hozzáférését engedélyezték, továbbá a kérdésekre a kitűzött határidőn belül válaszoltak. A Törvényszék továbbá azt kérte, hogy valamennyi fél nyilatkozzon a tárgyaláson a jogvita megoldása tekintetében azon esetleges következtetésekről, amelyek a Bíróságnak a C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben (EBHT 2010., I-5885. o.), illetve a C-28/08. P. sz., Bizottság kontra Bavarian Lager ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletéből (EBHT 2010., I-6055. o.) vonhatók le.

45 A felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszait a Törvényszék a 2010. október 5-i tárgyaláson hallgatta meg.

46 A tárgyaláson a Törvényszék kérdéseire adott válaszában az LPN visszavonta a 2008. október 24-i határozat jogszerűségének vizsgálatára irányuló kérelmét, valamint az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő megsértésén alapuló harmadik jogalapját, azon fenntartás mellett, hogy a Törvényszék figyelembe veszi a vitatott határozat késedelmes jellegét a költségekre vonatkozó határozatában. Az LPN elfogadta továbbá, hogy a jogvita tárgya azon dokumentumokra és azon dokumentumkivonatokra korlátozódjon, amelyekhez még nem kapott hozzáférést, feltéve, hogy a Bizottságot kötelezik a jogvita azon részével kapcsolatos költségek viselésére, amelyről a Törvényszék nem fog rendelkezni. A felek e nyilatkozatai bekerültek a tárgyalásról készült jegyzőkönyvbe.

47 A Finn Köztársaság és az LPN által a Törvényszék Hivatalához 2010. október 19-én, illetve 20-án benyújtott, a tárgyalás jegyzőkönyvének kijavítására irányuló kérelmet követően a Törvényszék 2010. november 16-i végzésében úgy határozott, hogy újból megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát. Miután a hivatkozott kérelmek tekintetében

meghallgatta a többi felet, a Törvényszék kijavította a tárgyalás jegyzőkönyvét, és a szóbeli szakasz lezárult.

A jogkérdésről

Az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről

A felek érvei

48 A Bizottság arra emlékeztet, hogy 2008. április 3-i levelében tájékoztatta az LPN-t arról a tényről, hogy az elutasításnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdése szerinti indoka már nem volt alkalmazható, és hogy megküldte számára a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás aktái között szereplő dokumentumok jegyzékét a célból, hogy gyakorolni tudja a dokumentumokhoz való hozzáférésének jogát. A Bizottság továbbá azt állítja, hogy ezt követően az LPN hozzáférhetett bizonyos kért dokumentumokhoz, és megerősítő kérelmet nyújtott be azon dokumentumok tekintetében, amelyekhez a hozzáférést részben vagy egészben megtagadták. A Bizottság hangsúlyozza, hogy az e kérelemre adott válaszként fogadta el a 2008. október 24-i határozatot. Végül a Bizottság rámutat, hogy 2008. november 7-i levelében két további dokumentumot megküldött az LPN számára.

49 A Bizottság mindebből arra a következtetésre jut, hogy egyrészt a jelen kereset tárgyát módosította az a tény, hogy engedélyezte a kért dokumentumok nagy részéhez való hozzáférést, és másrészt, a teljes vagy részleges megtagadás tárgyát alkotó dokumentumokat illetően, a megtagadás indokai már nem voltak azonosak a vitatott határozatban hivatkozottakkal. Következésképpen a részben vagy egészben közzétett

dokumentumokat illetően az LPN elveszítette az e határozat megsemmisítéséhez fűződő érdekét, ugyanis e megsemmisítésből semmiféle további előnye nem származna.

50 A beavatkozók által támogatott LPN az okafogyottság megállapítása iránti kérelem elutasítását kéri.

51 Az LPN elsődlegesen arra hivatkozik, hogy a közzétett dokumentumokat csak késedelmesen közölték vele, elégtelen indokolás, nevezetesen azon tény alapján, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás már befejeződött, ugyanakkor a hivatkozott dokumentumokhoz való hozzáférés szükséges volt ezen eljárás során ahhoz, hogy eredményesen hivatkozhasson álláspontjára, és el lehessen kerülni a jelen keresetet. Ugyanakkor, mivel megismerte e dokumentumok tartalmát, nem ellenzi, hogy a jelen jogvita tárgya a még nem, vagy csak részben közzétett dokumentumokra korlátozódjon, feltéve, ha a Bizottságot kötelezik a jogvita okafogyottá vált része költségeinek viselésére. A tárgyalás során egyetértését fejezte ki a jogvita tárgyának hasonló korlátozása tekintetében, ami a tárgyalás jegyzőkönyvében rögzítésre került (lásd fentebb, 46. pont).

52 Továbbá, azon dokumentumok vonatkozásában, amelyekhez a hozzáférést részben vagy egészben megtagadták tőle, az LPN fenntartja a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmét. E tekintetben vitatja, hogy a jogvita tárgya és a megtagadás indokai módosultak volna. Megítélése szerint a Bizottság nem módosíthatja az eljárás során a hivatkozott indokokat pusztán a célból, hogy el lehessen kerülni a vitatott határozat jogszerűségének vizsgálatát. Azt állítja továbbá, hogy továbbra is érdeke fűződik a még nem vagy csak részben közzétett dokumentumok közléséhez, valamint az azon indokokra vonatkozó kellőképpen indokolt válaszhoz, amelyek miatt a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás során megtagadták tőle a hozzáférést a szóban forgó dokumentumokhoz. Úgy ítéli meg, hogy a jelen ügyben a vizsgálati célok védelmére vonatkozó, a vitatott határozatban hivatkozott indok nem megalapozott.

53 Mindenesetre, az LPN arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak kell viselnie a költségeket, egyrészt, mivel nem indokolta megfelelően a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás során kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, másrészt pedig azért, mivel teljes egészében felelős azért a helyzetért, amely a jelen közbenső eljárási kérdéshez vezetett.

54 A Finn Köztársaság vitatja, hogy a kereset tárgya módosult volna a 2008. október 24-i határozat elfogadása következtében. Az a puszta tény, hogy a megtagadásnak az e határozatban hivatkozott indoka különbözik a megtagadás azon indokaitól, amelyeken a vitatott határozat alapul, nem jelent ilyen módosítást, sem pedig azt, hogy a kereset okafogyottá vált az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében. A Svéd Királyság szerint az a tény, hogy a vitatott határozat az eljárás során „hatálytalanná" vált, nem keletkezteti a Törvényszék azon kötelezettségét, hogy megállapítsa, hogy a kereset okafogyottá vált, mivel e határozatot nem vonták alakszerűen vissza. E körülmények között az LPN még mindig rendelkezik az ahhoz fűződő jogos érdekkel, hogy ellenőrizzék a vitatott határozat jogszerűségét, és megsemmisítsék a vitatott határozatot. A beavatkozók hangsúlyozzák, hogy a Bizottság nem módosíthatja a jogvita tárgyát egy módosított vagy új indokolást tartalmazó második határozat elfogadásával, mivel e megközelítés nem érinti az eredeti határozat érvényességét, és sérti a jogbiztonság elvét. A beavatkozók szerint, ha az ilyen megközelítés engedélyezett lenne, az intézmények kivonhatnák a Törvényszék ellenőrzése alól egy vitatott jogi aktus indokolását ugyanazon tárggyal rendelkező, de különböző indokolásra alapított más határozatok utólagos elfogadásával.

A Törvényszék álláspontja

55 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az okafogyottság megállapítása iránti kérelmének alátámasztására lényegében két érvre hivatkozik. Egyrészt a jelen kereset okafogyottá vált, az LPN pedig elveszítette az eljáráshoz fűződő érdekét, mivel e kereset olyan dokumentumokra irányul, amelyeket számára hozzáférhetővé tettek az eljárás során. Másrészt, a Bizottság szerint, a 2008. október 24-i határozat okán a jelen

kereset tárgya módosult, mivel e határozat két új elutasítási indokon alapul, amelyek eltérnek a vitatott határozat alátámasztására hivatkozottól.

56 Amint azt az állandó ítélkezési gyakorlat is elismerte, a jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig ki kell tartania, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset az eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (a Bíróság C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4333. o.] 42. pontja, a Törvényszék T-45/06. sz., Reliance Industries kontra Tanács ügyben 2008. szeptember 24-én hozott ítéletének [EBHT 2008.; II-2399. o.] 35. pontja).

57 Mivel az LPN számára az eljárás során engedélyezték a hozzáférést dokumentumokhoz és kivonatokhoz, meg kell állapítani, hogy a jogvita okafogyottá vált, következésképpen arról már nem kell határozni (lásd ebben az értelemben a T-84/03. sz., Turco kontra Tanács ügyben 2004. november 23-án hozott ítélet [EBHT 2004., II-4061. o.] 28–30. pontját).

58 Az LPN számára még nem, vagy csak részben hozzáférhetővé tett dokumentumokat illetően meg kell állapítani, hogy az a puszta tény, hogy a Bizottság a vitatott határozat által érintett dokumentumok egy részéhez való hozzáférésre vonatkozó új határozatot fogadott el, mint olyan, nem teszi lehetővé azon következtetés levonását, hogy a jogvita okafogyottá vált.

59 Ugyanis, még azt feltételezve is, hogy a 2008. október 24-i határozat Bizottság általi elfogadása megfosztotta a vitatott határozatot bizonyos joghatásaitól, a jogvita megőrizte okát azon tényből következően, hogy ez utóbbi határozatot a Bizottság nem vonta alakszerűen vissza (lásd ebben az értelemben a fenti 56. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 47–49. pontját), amint

azt a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszban a Bizottság elismerte, ily módon a vitatott határozat, főszabály szerint, továbbra is kötelező joghatásokat keletkeztet.

60 Továbbá, az eljáráshoz fűződő érdek elveszítését illetően, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a felperesnek fennmaradhat a valamely közösségi intézmény által hozott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke annak érdekében, hogy e jogi aktus állítólagos jogellenessége a jövőben ne ismétlődhessék meg. Az eljáráshoz fűződő ezen érdek az EUMSZ 266. cikk első bekezdéséből következik, amelynek értelmében a megsemmisített aktust kibocsátó intézmények kötelesek megtenni az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ugyanakkor ez az eljáráshoz fűződő érdek csak akkor áll fenn, ha a feltételezett jogellenesség a fellebbező által benyújtott kereset alapjául szolgáló ügyben szereplő körülményektől függetlenül a jövőben is megismétlődhet (lásd ebben az értelemben a fenti 56. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 50–53. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, a fenti 56. pontban hivatkozott Reliance Industries kontra Tanács ügyben hozott ítélet 43. pontját).

61 Márpedig, a jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy egyfelől a vitatott határozatban a Bizottság elvi álláspontot rögzített egy, a környezetvédelmi jog területén folyamatban lévő kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás aktái között található dokumentumok összességéhez való hozzáférés megtagadása tekintetében, másfelől pedig az LPN olyan egyesület, amelynek elsődleges célja a környezet védelme és a döntéshozatali folyamatokban való az aktív részvétel e területen. Következésképpen, amint azt a Bizottság elismerte a tárgyalás során, kellőképpen konkrét és a jelen ügy körülményeitől független kockázata áll fenn annak, hogy a jövőben, hasonló helyzetekben, tehát ha az LPN a Bizottságtól olyan dokumentumokhoz való hozzáférést fog kérni, amelyek egy folyamatban lévő kötelezettségszegés megállapítása iránti eljáráshoz kapcsolódó információkat tartalmaznak, az LPN ugyanazon hivatkozott jogellenességgel találja magát szemben.

62 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az LPN-nek továbbra is fennáll a vitatott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeke, mivel e határozat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel alapján tagadja meg a hozzáférést az érintett dokumentumokhoz, amely kivétel többek között a vizsgálati céloknak az 1367/2006 rendelet vonatkozó szabályai fényében értelmezett védelmére irányul.

63 A hivatkozott jogellenesség megismétlődésének e kockázata tekintetében nincs jelentősége, hogy a vitatott határozat megsemmisítése esetén a Bizottság az EUMSZ 226. cikk első bekezdése értelmében nem szükségszerűen köteles az LPN számára engedélyezni a hozzáférést a még nem, vagy csak részben közzétett dokumentumokhoz, azon okból, hogy továbbra is hivatkozhat a döntési folyamatra vonatkozó kivételre a 2008. október 24-i határozat végleges és jogerős jellege okán. Amint ugyanis azt a Bizottság maga is elismerte a tárgyaláson, azonos tényállás esetén újra kellene értékelnie az érintett dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet az esetleges új ténybeli és jogi elemek tekintetében.

64 A fenti megfontolásokra tekintettel tehát el kell utasítani a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti kérelmét annyiban, amennyiben az az LPN-nel még nem, vagy csak részben közölt érintett dokumentumokra vonatkozik.

A megsemmisítési jogalapok összefoglalása

65 A jelen jogvita tárgyának a tárgyaláson történt korlátozását követően az LPN által lényegében hivatkozott két megsemmisítési jogalapot kell megvizsgálni.

66 Egyfelől az LPN azt állítja, hogy a vitatott határozat az 1367/2006 rendelet több rendelkezését, különösen annak 6. cikkét sérti.

67 Másfelő, az LPN az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, többek között a vizsgálat céljainak védelmére irányuló kivétel téves alkalmazására hivatkozik.

68 Ez utóbbi jogalap három részből áll. Először is az LPN azt rója fel a Bizottságnak, hogy jogellenesen elmulasztotta annak konkrét és egyedi értékelését és indokolását, hogy e kivétel alkalmazható-e – és ha igen, mennyiben – minden olyan dokumentumra, amelyekhez a hozzáférést kérte, és amelyeket még nem tettek közzé. Másodszor, a Bizottság tévesen tartózkodott annak értékelésétől, hogy a szóban forgó dokumentumokhoz legalább részleges hozzáférést kell-e engedélyeznie. Harmadsorban, a Bizottság tévesen értelmezte a hozzáférés iránti kérelemben hivatkozott, a szóban forgó dokumentumok közzétételét megkövetelő közérdeket.

69 Az első és a második jogalap közötti átfedésekre tekintettel a Törvényszék szerint e két jogalapot együttesen célszerű vizsgálni.

Az 1367/2006 rendeletnek és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésén alapuló első és második joglapról

A felek érvei

– Az 1367/2006 rendelet megsértésén alapuló első jogalapról

70 Az 1367/2006 rendelet releváns rendelkezéseire tekintettel az LPN úgy ítéli meg, hogy azok a dokumentumok, amelyekhez hozzáférést kért, olyan információkat tartalmaznak, amelyeket számára közzé kell tenni, figyelemmel a környezetvédelem területén

fennálló érdekekre, amelyeket védeni és oltalmazni kíván a zárógátprojekt keretében. Az LPN szerint, még ha a jelen ügyben, a hivatkozott rendelet 6. cikke értelmében nem is vélelmezhető a hivatkozott kivételek alkalmazásának mellőzését lehetővé tévő nyomós közérdekek fennállása, a Bizottság nem mentesülhet azon kötelezettsége alól, hogy konkrétan értékelje, hogy létezik-e legalább egy, a közzétételhez fűződő közérdek. A Bizottság azonban, az ugyanezen rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondatából következő követelménnyel ellentétben „automatikusan" alkalmazta az 1049/2001 rendelet rendelkezéseit, és megsértette azon kötelezettségét, hogy szigorúan értelmezzen valamennyi, ez utóbbi rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére alapított elutasítás indokot, figyelemmel a közzétételhez fűződő közérdekre.

71 Következésképpen a vitatott határozatot meg kell semmisíteni az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének rendelkezései szigorú értelmezésére vonatkozó kötelezettség megsértése okán, amely kötelezettség az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének értelmében áll fenn.

72 Válaszbeadványában az LPN vitatja a Bizottság azon állítását, miszerint az 1367/2006 rendelet nem alkalmazható a jelen ügyben. Hallgatólagosan maga a Bizottság is elismerte, hogy nem vizsgálta meg, hogy az érintett dokumentumok tartalmaztak-e a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információkat, vagy sem. Következésképpen a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a hivatkozott rendelet értelmezése során.

73 Az 1049/2001 rendeletben szereplő, a hozzáférésre vonatkozó általános szabályok nem járnak olyan joghatással, hogy mellőzhetővé teszik az 1367/2006 rendeletben szereplő, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésre, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételére és az igazságszolgáltatáshoz való jogra vonatkozó különös szabályok alkalmazását. Az LPN szerint a Bizottság állításával ellentétben a „környezeti információknak" az 1367/2006 rendelet (8) preambulumbekezdése szerinti fogalmát tágan kell értelmezni, amely preambulumbekezdést a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL L 124., 1. o.) jóváhagyott, a

nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én Aarhusban aláírt egyezmény (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény) fényében kell értelmezni.

74 Az LPN ugyanis azt állítja, hogy az 1367/2006 rendelet értelmében az 1049/2001 rendelet csak e hozzáférési jog gyakorlásának formáját, illetve az információk Bizottság általi közzétételének módját szabályozza. E rendelet alkalmazása során, mivel különösen a kivételek igazolhatják a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelem elutasítását, a Bizottságnak figyelembe kell vennie az 1367/2006 rendeletben előírt egyedi feltételeket. Ezt az értékelést a hivatkozott rendelet (15) preambulumbekezdése is megerősíti, amely kifejezetten utal az 1049/2001 rendeletben előírt kivételekre, amelyeket az e rendeletben foglalt különös rendelkezésekre is figyelemmel a környezeti információ iránti kérelmekre is alkalmazni kell.

75 Egyébiránt, még ha az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében előírt kivételeket illetően az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata ki is zárja a rendelet hatálya alól „a vizsgálatok[at], különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok[at]", e rendelkezés második mondata egyértelműen úgy rendelkezik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e. Ily módon, egyfelől, még ha a nyomós közérdek fennállása nem is volt vélelmezhető, a Bizottságnak konkrétan értékelnie kellett volna valamely közérdek fennállását, másfelől pedig, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozott, mint a jelen ügyben, a Bizottságnak az elutasítás indokait szigorúan kellett volna értelmeznie.

76 E tekintetben az LPN azt állítja, hogy a Bizottság nem hivatkozhat érvényesen a fenti 19. pontban hivatkozott Petrie és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre, amelyet az 1049/2001 és az 1367/2006 rendelet hatálybalépése előtt hoztak. Az LPN azt állítja továbbá, hogy a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1993. december 20-i 93/731/EK tanácsi határozattal (HL L 340., 43. o.) és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1994. február 8-i 94/90/ESZAK, EK, Euratom határozattal (HL L 46., 58. o.) végrehajtott, a Bizottság és a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 1993. december 6-i magatartási kódex (HL L 340., 41. o.; a továbbiakban: magatartási kódex), amely e rendeletek előtt lépett hatályba, nem követelte meg az olyan helyzetek konkrét és indokolt értékelését, amelyekben a dokumentumokhoz való hozzáférés sérthette valamely eljárás zavartalan lefolyását, és azt sem írta elő, hogy valamely nyomós közérdek megelőzheti a vizsgálat céljainak védelméhez fűződő érdekét. Az LPN végül hangsúlyozza, hogy a fenti 19. pontban hivatkozott Petrie és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló helyzettől eltérően, a magatartási kódex alkalmazása esetén a kellőképpen azonosított dokumentumok közül csak kettő került ki a „kibocsátói szabály" alól, és a jelen ügyben a Bizottság nem tárgyalt a portugál hatóságokkal a tekintetben, hogy lehetséges lett volna-e az általuk kibocsátott dokumentumok közzététele.

77 E tekintetben az LPN azt állítja, hogy a jelen ügyben az 1367/2006 rendelet alkalmazásának ténye miatt, még a valamely vizsgálathoz kapcsolódó információk is alkalmasak voltak a közzétételre, figyelemmel a közérdeknek a hivatkozott rendelet 6. cikke értelmében elvégzendő értékelése eredményére.

78 A beavatkozók lényegében arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a vitatott határozat elfogadásával megsértette az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdését.

79 A Finn Köztársaság és a Svéd Királyság szerint a közösségi jogalkotó az 1367/2006 rendeletben a nyilvánosságnak a környezeti információkhoz való hozzáférését hangsúlyozta az 1049/2001 rendelet általános hozzáférési szabályaihoz viszonyítva. Következésképpen az 1367/2006 rendelet 6. cikke, még ha nem is alkalmazható közvetlenül

egy olyan kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásra, mint amely a jelen ügyben szerepel, különös szabályokat tartalmaz azon módszer tekintetében, amellyel az 1049/2001 rendelet alkalmazása során értékelni kell a környezeti információk, különösen pedig a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információk közzétételéhez fűződő, különösen jelentős közérdeket.

80 Ily módon a Dán Királyság és a Finn Köztársaság szerint, amennyiben valamely intézmény környezeti információkat tartalmazó dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet vizsgál, annak figyelembe kell vennie az Aarhusi Egyezmény fényében értelmezett 1367/2006 rendelet célkitűzéseit, amely egyezmény kiemeli a magánszemélyek ezen információkhoz való hozzáférésének különös jelentőségét és e hozzáférés megkönnyítésének szükségességét az 1049/2001 rendelet általános szabályai által előírt hozzáféréshez viszonyítva, tekintettel arra, hogy az ilyen hozzáférés nagyban hozzájárul a környezet védelméhez. A Bizottságnak tehát figyelembe kell vennie ezen elveket az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek vizsgálata és alkalmazása során, a közzétételhez fűződő (nyomós) közérdek fennállásának értékelését is beleértve, a célból, hogy az uniós polgárok számára a lehető legnagyobb mértékű átláthatóságot lehessen biztosítani.

81 A Finn Köztársaság és a Svéd Királyság vitatja a Bizottság azon állítását, miszerint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata azon elv felidézésére szorítkozik, amely szerint az 1049/2001 rendelet kivételeit szigorúan kell értelmezni és alkalmazni. E mondat szerintük továbbá azt jelenti, hogy a releváns információk vizsgálata során az intézménynek különösen figyelembe kell vennie a szigorú értelmezés e követelményét, valamint a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő közérdeket. Következésképpen, még ha az eltérő érdekek mérlegelését alakszerűen kizárólag az 1049/2001 rendelet keretében kell is elvégezni, legalább ilyen jelentőséget kell tulajdonítani a nagymértékű átláthatóság közérdekének, mivel környezeti információkról van szó.

82 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

– Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésén alapuló második jogalapról

83 A második jogalapnak az érintett dokumentumok konkrét vizsgálata hiányára alapított első részének keretében az LPN azon indokolás megalapozottságát vitatja, azt túl pontatlannak és általánosnak tartva, amelyet a Bizottság fejtett ki a vitatott határozatban a hozzáférési kérelme elutasításának igazolása céljából. Az LPN szerint az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdéséből rá háruló szigorú értelmezési kötelezettség értelmében a Bizottságnak valamennyi érintett dokumentumot konkrétan meg kell vizsgálnia annak értékelése céljából, hogy azok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel hatályába tartoznak-e, vagy sem, amit a jelen ügyben elmulasztott megtenni, az ítélkezési gyakorlat által megállapított követelményekkel ellentétesen. Egyébiránt, ha elfogadnánk, hogy e kivétel mindaddig kiterjed az ellenőrzési, vizsgálati vagy auditálási tevékenységgel kapcsolatos valamennyi dokumentumra, ameddig az ezen eljárásokat követő intézkedések meghozatalára sor nem kerül, az azt jelentené, hogy egy esetleges jövőbeni, talán távoli, a Bizottság mérlegelési hatáskörétől és a különböző hatóságok gyorsaságától és gondosságától függő esemény bekövetkezéséhez kötnénk az említett dokumentumokhoz való hozzáférést.

84 Továbbá téves az az állítás, miszerint a dokumentumok összességének közzététele akadályozza a Bizottságot a jogsértés kezelésében, és adott esetben a jogvita megegyezéssel való rendezésében. Az LPN szerint hozzáférés iránti kérelme – éppen ellenkezőleg – arra irányul, hogy „segítse a Bizottságot egy olyan megegyezés létrehozásában, amely biztosítja a tagállamokat és a Bizottságot egyaránt kötő szigorú közösségi környezetvédelmi szabályok tiszteletben tartását és az e feletti felügyeletet". Márpedig a Bizottság nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek miatt az érintett dokumentumok közzététele akadályozta volna a jogvitának a portugál hatóságokkal történő megegyezéssel való megoldását. Az LPN úgy ítéli meg, hogy a Bizottság nem

igazolhatja a hozzáférés iránti kérelem elutasítását pusztán elméleti és megalapozatlan kockázatokkal. Egyébiránt azt, hogy ilyen kockázatok a jelen ügyben nem állnak fenn, a Környezetvédelmi Főigazgatóság képviselőinek azon látogatásáról készült jegyzőkönyv is bizonyítja, amelyet 2007 júliusában abban a régióban tettek, ahol a Sabor folyó zárógátja épül, és amelyen maga az LNP is részt vett. Az LPN szerint a Bizottság megalapozatlanul hivatkozik a fenti 19. pontban említett Petrie és társai ügyben hozott ítéletre, mivel ezen ítéletet akkor hozták, amikor az 1367/2006 rendelet még nem volt hatályban, és ez az ítélet elsősorban az 1049/2001 rendeletben nem szereplő „kibocsátói szabályon" alapul, amely mentesítette a Bizottságot azon kötelezettségétől, hogy megvizsgálja a harmadik személy által kibocsátott dokumentumokat. Az LPN azt állítja, hogy a Bizottságnak el kellett volna végeznie e vizsgálatot, minden egyes dokumentum tekintetében, amit az nem tett meg. Minden egyéb értelmezés ellentétes lenne a hivatkozott rendelet 4. cikkének (5) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlat által megállapított követelményekkel.

85 A második jogalap második részének keretében az LPN azt állítja, hogy az, hogy a Bizottság elutasította az érintett dokumentumokhoz való legalább részleges hozzáférését, sérti az arányosság elvét.

86 A vitatott határozatból szerinte kitűnik, hogy a Bizottság nem végezte el az e dokumentumokban szereplő információk konkrét értékelését, és csak a felszólító levélnek, valamint a portugál hatóságok válaszának idézésére szorítkozott, nem vizsgálva meg ezek egyedi tartalmát az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének fényében. Az LPN úgy ítéli meg továbbá, hogy hiba volt a Bizottság részéről, hogy egyrészt az ügy iratai között található dokumentumok meglehetősen általános kategóriáira hivatkozott, anélkül hogy ezek számát pontosította volna, másrészt olyan állítólag „kért indokolt véleményekre" (reasoned opinions requested), amelyekről nem volt tudomása. Ezzel szemben a hivatkozott dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálata elengedhetetlen lett volna annak meghatározásához, hogy lehetséges-e a részleges közzététel.

87 Válaszában az LPN a fentiek összességének vonatkozásában úgy ítéli meg, hogy a Bizottság megsértette az együttműködés, az átláthatóság és az arányosság elvét.

88 A második jogalap harmadik részének keretében az LPN elutasítja azt a megállapítást, miszerint nem áll fenn semmiféle olyan közérdek, amely igazolná az érintett dokumentumok közzétételét, azon okból, hogy a környezetre gyakorolt hatásokat csak a Bíróság állapíthatja meg abban az esetben, ha a Bizottság hozzá fordul. Ez a megállapítás először is összeegyeztethetetlen a magánszemélyeknek az 1367/2006 rendeletben elismert azon jogával, hogy részt vegyenek a környezetre vonatkozó eljárásokban. Az LPN szerint az elsősorban a környezet védelmére irányuló közérdek fennállását előzetesen nem kell megerősítenie az Európai Unió bíróságának. E megállapítás ellentmond azon ténynek, hogy a Bizottság biztosította számára azon jogot, hogy megteheti észrevételeit, mielőtt a panasza következtében megindított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban végleges határozat születik. E tekintetben arra hivatkozik, hogy azon dokumentumok, amelyekhez hozzáférést kért, lehetővé tették volna számára a meghallgatáshoz való jogának eredményesebb gyakorlását e körülmények között, a zárógátprojekt által érintett környezetvédelmi közérdekek védelme tekintetében.

89 Egyébiránt annak, hogy a Bíróság esetlegesen megállapíthatta volna, hogy a Portugál Köztársaság megsértette a közösségi jogot, nincs relevanciája, és az nem érinti a magánszemélyek azon jogát, hogy konkrétan és megelőzés céljából részt vegyenek a környezet védelmében, annál is inkább, mivel a közösségi jog ilyen megsértésének a környezetre gyakorolt káros következményeit a tagállam nem tudja utólagosan helyreállítani.

90 A beavatkozók szerint a Bizottság tévesen értelmezte és alkalmazta az ellenőrzési, vizsgálati vagy auditálási tevékenység céljainak védelmére vonatkozó, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében, valamint (6) bekezdésében előírt kivételt.

91 A beavatkozók arra emlékeztetnek, hogy az intézményeknek az adott ügy minden egyes esete vonatkozásában konkrétan és egyedileg kell megvizsgálniuk, hogy valamely dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivétel alá tartozik-e. E konkrét és egyedi vizsgálatot főszabály szerint a hozzáférés iránti kérelemben szereplő minden egyes dokumentum tekintetében el kell végezni, és e vizsgálatnak ki kell tűnnie a határozat indokolásából. Márpedig a vitatott határozat indokolásából nem tűnik ki, hogy a Bizottság elvégezte az érintett dokumentumok tartalmának ilyen konkrét és egyedi vizsgálatát. E határozatban még csak nem is kerülnek azonosításra azok a dokumentumok, amelyekhez a hozzáférést a Bizottság megtagadta, mivel e dokumentumok jegyzékét kizárólag az eljárás folyamán küldte meg az LPN-nek. A Svéd Királyság megjegyzi, hogy e jegyzék összeállítása nem egyenértékű az annak megállapítására irányuló vizsgálattal, hogy minden egyes dokumentum egészének vagy egy részének közzététele alkalmas-e arra, hogy konkrétan és ténylegesen sértsen valamely védett érdeket.

92 A Bizottság állításával ellentétben azok a feltételek, amelyek lehetővé teszik számára, hogy – kivételesen – mentesüljön az érintett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatának kötelezettségétől, tehát azon esetek, amikor a hozzáférést nyilvánvalóan meg kell tagadni, vagy engedélyezni kell, a jelen ügyben nem állnak fenn. Azon dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálata, amelyekhez a hozzáférést kérték, az 1049/2001 rendelet egyik értelmezési alapelve, amelytől csak olyan nyomós okok alapján lehet eltérni, amelyekre a Bizottság nem hivatkozott. A beavatkozók szerint az a puszta tény, hogy az érintett dokumentumok egy folyamatban lévő vizsgálatra vonatkoznak, önmagában nem elegendő az e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazásának igazolására.

93 A beavatkozók arra hivatkoznak, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében (lásd a fenti 80. és 81. pontot) az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni. A Dán Királyság és a Svéd Királyság szerint az átláthatóság elve – a dokumentumokhoz való hozzáférés által – annak biztosítására irányul, hogy az intézmények döntéseik során a lehető legszigorúbban tiszteletben tartsák a nyitottság elvét, valamint a polgárok irányában az intézmények nagyobb legitimációjának és felelősségének biztosítását célozza (az 1049/2001 rendelet (1) és (4) preambulumbekezdése), és ily módon meghatározza az általános

elveknek és az 1049/2001 rendelet különös rendelkezéseinek adandó értelmezést ezen intézmények valamennyi tevékenysége tekintetében, a Bizottság által lefolytatott kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokat is beleértve.

94 Továbbá a védett érdeket fenyegető veszélynek ésszerűen előreláthatónak, nem pusztán feltételezettnek kell lennie. Pontosabban, az érintett dokumentumok közzétételének ténylegesen alkalmasnak kell lennie arra, hogy sértse az érintett kötelezettségszegésekre vonatkozó vizsgálatok célkitűzéseinek védelmét. Ugyanakkor a vitatott határozat indokolása általános jelleggel egy folyamatban lévő kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszára, valamint a tagállamoknak a bizalmasság biztosítottságához fűződő érdekére utal anélkül, hogy egyébként kifejtené azokat az indokokat, amelyek miatt a szóban forgó vizsgálatot különösen veszélyezteti az említett dokumentumok közzétételének ténye. Márpedi, ezen indokok annak elismeréséhez vezetnek, hogy valamennyi kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást, legalábbis a közigazgatási szakasz lezárásáig, teljes titokban kell folytatni, ami összeegyeztethetetlen az 1049/2001 irányelvnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférés biztosítására irányuló célkitűzésével. Ezt az értékelést a kibocsátói szabály megszüntetése is alátámasztja, mivel a közösségi jogalkotó célja a kibocsátó azon hatáskörének korlátozása volt, amellyel meg tudta akadályozni egy tőle származó dokumentum közzétételét, elvont módon, a szóban forgó dokumentum tartalma bizalmassága tiszteletben tartásához fűződő érdekére hivatkozva. Ily módon a Bizottság megszegte azon kötelezettségét, hogy konkrétan és egyedileg megvizsgálja valamennyi érintett dokumentumot annak meghatározása céljából, hogy ezek tartalma bizalmas-e, avagy sem, következésképpen azon kötelezettségét sem teljesítette, hogy szigorúan értelmezze és alkalmazza az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivételt. A Dán Királyság megjegyzi, hogy a Bizottság ezzel megsértette a hivatkozott rendeletből eredő indokolási kötelezettségét is.

95 A beavatkozók szerint a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését is, amelynek értelmében értékelnie kell, hogy a szóban forgó kivétel által védett érdek az érintett dokumentum egészéhez vagy csak bizonyos részéhez való hozzáférés megtagadását igazolja-e, a dokumentum többi része közzétételének

kötelezettsége mellett. Márpedig az érintett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálata hiányában a Bizottság szükségképpen nem vette figyelembe a tartalmuk részleges közzétételének lehetőségét. E tekintetben a Dán Királyság és a Svéd Királyság vitatja, hogy egy kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásra vonatkozó valamennyi dokumentum tartalma és valamennyi információ általános és feltétlen jelleggel bizalmas. Még azt feltételezve is, hogy e dokumentumok bizalmas információkat tartalmaznak, a Bizottságnak konkrétan meg kellett volna vizsgálnia, hogy a szóban forgó dokumentumok egy része tartalmaz-e közzétételre alkalmas, a dokumentumtól elválasztható, nem bizalmas információkat.

96 A beavatkozók azt állítják, hogy a jelen ügyben a Bizottság nem vette figyelembe az érintett dokumentumok közzétételéhez fűződő közérdek fennállását. Az ítélkezési gyakorlat által elismert követelményekkel ellentétben a Bizottság a vitatott határozatban nem vetette össze egyrészt a vizsgálat védelmének szükségességét, másrészt pedig a környezetre vonatkozó információk közzétételéhez fűződő közérdeket, amelynek jelentőségét az 1367/2006 rendelet hangsúlyozza. A beavatkozók szerint ennek az összevetésnek azt kellett volna eredményeznie, hogy a közzétételhez fűződő érdek megelőzi a bizalmasság védelméhez fűződő érdeket. E tekintetben az ugyanezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti nyomós közérdek fennállása vélelmének esetleges alkalmazhatatlansága nem mentesíti a Bizottságot, hogy megvizsgálja, létezik-e egy ilyen, a közzétételhez fűződő nyomós közérdek. Ez annál is inkább így van, mivel egyrészt ezen összevetés keretében a Bizottságnak figyelembe kell vennie az 1367/2006 rendelet és az Aarhusi Egyezmény célkitűzéseit, amelyek kiemelkedő jelentőséget tulajdonítanak a környezetre vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférésnek (lásd a fenti 80. és 81. pontot), másrészt – és ettől függetlenül – pedig a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy az egyes érintett dokumentumokban szereplő információk közzététele alkalmas-e arra, hogy veszélyeztesse az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében védett céljait.

97 Végül a Finn Köztársaság szerint a Bizottságnak nem az élőhelyirányelv súlyos megsértésének üldözésére vonatkozó egyetlen nyomós közérdek értékelésére kellett volna

szorítkoznia, hanem hivatalból meg kellett volna vizsgálnia valamennyi olyan körülményt, amely e tekintetben relevánsnak minősülhet. A Bizottság tehát tévesen alkalmazta az 1049/2001 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését és az 1367/2006 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését.

98 A Bizottság a második jogalap elutasítását kéri.

A Törvényszék álláspontja

– Előzetes észrevételek

99 Az első és a második jogalap lényegében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, többek között a „vizsgálatok […] célja" védelmére vonatkozó, az 1367/2006 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésének fényében értelmezett kivétel értelmezésére és alkalmazására vonatkozik.

100 E tekintetben először is arra kell emlékeztetni, hogy az EK 230. cikkre alapított megsemmisítés iránti kereset esetében a megtámadott határozat jogszerűségének értékelésére a határozat meghozatalának időpontjában fennálló tények és jogszabályok figyelembevételével kerül sor (a Törvényszék T-121/05. sz., Borax Europe kontra Bizottság ügyben 2009. március 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 48. pontja.

101 Márpedig a jelen ügyben a vitatott határozat elfogadásának időpontjában az EK 226. cikkre alapított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás volt folyamatban a Portugál Köztársasággal szemben. Következésképpen a Bizottság főszabály szerint joggal hivatkozhatott az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, a vizsgálati célok védelmére vonatkozó kivételre (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2023. o.] 113. pontját és a T-36/04. sz., API kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 2007., II-3201. o.] 121., 133. és 134. pontját).

102 Amennyiben a dokumentumokhoz való hozzáférést e kivétel alapján tagadja is meg, a Bizottság köteles egyfelől eleget tenni azon kötelezettségének, hogy megvizsgálja, hogy e dokumentumok összességükben ténylegesen e kivétel alá tartoznak-e, másfelől pedig megfelelő módon össze kell vetnie a közzétételhez fűződő esetleges nyomós közérdekeket és az e dokumentumok bizalmas jellegének védelméhez fűződő érdeket (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 33. és azt követő pontjait, valamint a Törvényszék T-2/03. sz., Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o.] 69. és azt követő pontjait).

103 Ily módon, tekintettel arra, hogy az LPN és a beavatkozók elsődlegesen azt róják fel a Bizottságnak, hogy nem végezte el az érintett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát, és ennek keretében nem vette kellőképpen figyelembe az 1367/2006 rendelet rendelkezéseit, először is azt kell megvizsgálni, hogy ez utóbbi rendelet milyen mértékben képes módosítani a Bizottságra az 1049/2001 rendelet értelmében háruló vizsgálati kötelezettséget.

104 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott határozat elfogadására mind az 1049/2001, mind pedig az 1367/2006 rendelet alapján került sor.

– Az 1367/2006 rendeletnek a Bizottság vizsgálati kötelezettségére gyakorolt hatásairól

105 Az 1367/2006 rendelet (8) és (15) preambulumbekezdéséből, különösen pedig „az e rendeletben foglalt, a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó különös rendelkezésekre figyelemmel" fordulatból, azokat a szóban forgó rendelet 3. és 6. cikkével együttesen értelmezve, az következik, hogy e rendelet az 1049/2001 rendelethez viszonyítva *lex specialisnak* minősül, ez utóbbi rendelet egyes rendelkezéseinek helyébe lépve, módosítva vagy pontosítva azokat, amennyiben a hozzáférés iránti kérelem a „környezetbe való kibocsátásra" vonatkozó „környezeti információkra" irányul.

106 Ugyanis, először is az 1367/2006 rendelet 3. cikkéből és az 1049/2001 rendeletből az következik, hogy az 1049/2001 rendeletet kell alkalmazni valamennyi, az érintett intézmény birtokában lévő környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelemre.

107 Másodsorban az ilyen információkat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés jogát illetően az 1367/2006 rendelet (15) preambulumbekezdésének második mondata, valamint a 6. cikke (1) bekezdésének második mondata, amelyek megfogalmazásai jelentős mértékben összefüggnek, megerősíti azt az elvet, miszerint az uniós jogba tartozó valamely alanyi jog vagy általános elv – az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet együttes értelmezésében előírt hozzáférés jogát is beleértve – alóli minden kivételt szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd ebben az értelemben a Bíróság 222/84. sz. Johnston ügyben 1986. május 15-én hozott ítéletének [EBHT 1986., 1651. o.] 36. pontját és a fenti 102. pontban hivatkozott Svédország és Turco ügyben hozott ítélet 36. pontját). A környezeti információkat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés jogát illetően, az 1049/2001 rendeletben előírt kivételek szigorú értelmezésének e kötelezettségét alátámasztja egyrészt az ezen információk közzétételéhez fűződő közérdeknek az érintett intézmény általi figyelembevételének szükségessége, valamint az arra irányuló utalás, hogy ezek az információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak-e, másrészt pedig az a tény is, hogy az 1049/2001 rendelet

nem tartalmaz hasonló pontosításokat az e kivételeknek e jogterületen történő alkalmazását illetően.

108 Harmadsorban az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése nem kérdőjelezi meg az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének végén lefektetett azon elvet, miszerint az érintett intézménynek figyelembe kell vennie a közzétételhez fűződő esetleges nyomós közérdeket, hanem csak azon feltételek módosítására és pontosítására szorítkozik, amelyek között ezen intézménynek meg kell vizsgálnia, hogy egy környezeti információkat tartalmazó dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelem keretében fennáll-e a közzétételhez fűződő valamely nyomós közérdek. Ily módon az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata jogi vélelmet ír elő, amely szerint a közzétételhez nyomós közérdek fűződik, amennyiben a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak, kivéve, ha ezek az információk valamely, vizsgálatot, különösen pedig a közösségi jogból eredő kötelezettségek lehetséges megszegésére vonatkozó vizsgálatot érintenek. Ebből következik, hogy – amint azt az LPN és a beavatkozók is állítják – még ha ezt a jogi vélelmet nem is kell a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárások keretében végzett vizsgálatokra vonatkozó dokumentumokra alkalmazni, e rendelkezés ezen okból nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy minden egyes esetben figyelembe vegye a közzétételhez fűződő esetleges nyomós közérdekeket, különösen a „környezetbe való kibocsátások" fogalomnál tágabb értelemben vett környezeti információkhoz kapcsolódókat, továbbá el kell végeznie az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt összevetést (lásd ebben az értelemben a fenti 102. pontban hivatkozott Svédország és Turco ügyben hozott ítélet 44., 45. és 67. pontját).

109 E megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni a jelen ügyben, hogy a Bizottság teljesítette-e azon kötelezettségét, hogy megvizsgálja, hogy valamennyi érintett dokumentum ténylegesen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének együttes értelmezésében előírt kivételek alá tartoznak-e.

– A Bizottság vizsgálatát szabályozó követelményekről

110 Amint azt az állandó ítélkezési gyakorlat is elismeri, figyelemmel a hozzáféréshez való jog alóli valamennyi kivétel szigorú értelmezésének és alkalmazásának szükségességére, az a körülmény, hogy egy dokumentum valamilyen vizsgálatot érint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében, önmagában nem elegendő a hivatkozott kivétel alkalmazásának igazolására, mivel ez csak akkor alkalmazható, ha az érintett dokumentum közzététele ténylegesen veszélyeztetheti a Bizottság szóban forgó kötelezettségszegésre vonatkozó vizsgálatának céljait (lásd ebben az értelemben a fenti 101. pontban hivatkozott Franchet és Byk ügyben hozott ítélet 105. és 109. pontját, valamint a fenti 101. pontban hivatkozott API kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 127. pontját). A védett érdek veszélyeztetése e kockázatának ugyanis ésszerűen előre láthatónak, és nem pusztán feltételezettnek kell lennie (a fenti 102. pontban hivatkozott Svédország és Turco ügyben hozott ítélet 43. és 63. pontja). Továbbá, amint az megfogalmazásából is következik, e kivétel nem a vizsgálat mint olyan védelmére vonatkozik, hanem e vizsgálat céljára, amelynek lényege valamely kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében az érintett tagállam ösztönzése a közösségi jognak való megfelelésre (lásd ebben az értelemben a fenti 101. pontban hivatkozott API kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 127. és 133. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, lásd továbbá ebben az értelemben Kokott főtanácsnoknak a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyre vonatkozó indítványa [EBHT 2010., I-5885. o.] 109–115. pontját).

111 Ily módon, az EK 226. cikk alapján indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében, amennyiben valamely dokumentum közzététele hátrányosan érintheti az e kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás lefolytatását, és különösen a Bizottság és a tagállam közötti tárgyalásokat, ezen intézmény főszabály szerint megtagadhatja az e dokumentumhoz való hozzáférést, mivel annak közzététele veszélyeztetheti a vizsgálat védelmének célját, nevezetesen a tagállam közösségi jognak való megfelelésének ösztönzését.

112 Egyébiránt, amint azt az ítélkezési gyakorlat is elismeri, amennyiben valamely dokumentum közzétételét kérik egy intézménytől, ennek minden esetben értékelnie kell,

hogy e dokumentum a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikkében felsorolt kivételek alá tartozik-e (a fenti 102. pontban hivatkozott Svédország és Turco ügyben hozott ítélet 35. pontja) E tekintetben megállapításra került egyrészt, hogy egy dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem vizsgálatának konkrét és egyedi jelleggel kell rendelkeznie, és a kérelem által érintet minden egyes dokumentum tartalmára kell vonatkoznia, másrészt pedig e vizsgálatnak ki kell tűnnie az intézmény határozatának indokolásából az ugyanezen rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében hivatkozott valamennyi kivétel tekintetében, amelyeken e határozat alapul (lásd ebben az értelemben a fenti 102. pontban hivatkozott Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 69–74. pontját, lásd továbbá ebben az értelemben Kokott főtanácsnok fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyre vonatkozó indítványának 73–80. pontját).

113 Több kivétel is létezik azonban a Bizottság azon kötelezettsége alól, hogy konkrétan és egyedileg vizsgálja azokat a dokumentumokat, amelyekhez hozzáférést kértek.

114 Többször megállapításra került ugyanis, hogy amikor az intézmény által az 1049/2001 rendelet alapján megfogalmazott hozzáférés iránti kérelemre válaszul főszabály szerint elvégzendő konkrét és egyedi vizsgálat célja a kérdéses intézmény számára egyrészt annak mérlegelésének lehetővé tétele, hogy mennyiben alkalmazható a hozzáférési jog alóli valamely kivétel, másrészt a részleges hozzáférés lehetőségének mérlegelése, akkor e vizsgálat szükségtelen lehet, ha az adott ügy egyedi körülményei alapján egyértelmű, hogy a hozzáférést meg kell tagadni, vagy éppen hogy engedélyezni kell. Ez lehet a helyzet többek között akkor, ha egyes dokumentumok vagy nyilvánvalóan teljes egészükben a hozzáférési jog alóli kivétel hatálya alá tartoznak, vagy éppen ellenkezőleg, nyilvánvalóan teljes egészükben hozzáférhetőek, vagy a Bizottság azokat ugyanilyen körülmények között már konkrétan és egyedileg értékelte (a fenti 102. pontban hivatkozott Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontja és a fenti 101. pontban hivatkozott API kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 58. pontja).

115 Megállapításra került továbbá, hogy főszabály szerint helyénvaló, hogy az érintett intézmény – a megtagadó határozat indokolásának keretein belül is – a dokumentumok

bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre alapítsa az álláspontját, mivel az azonos természetű dokumentumok közzétételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók, feltéve hogy ezen intézmény minden egyes esetben megvizsgálja, hogy a valamely meghatározott dokumentumtípusra főszabályként irányadó általános megfontolások ténylegesen alkalmazandók-e arra az adott dokumentumra is, amelynek a közzétételét kérik (lásd ebben az értelemben a fenti 102. pontban hivatkozott Svédország és Turco ügyben hozott ítélet 50. pontját).

116 Egyébiránt, az LPN és a beavatkozók állításával ellentétben, még ha az 1367/2006 rendelet preambulumbekezdései és rendelkezései meg is erősítik azt az elvet, miszerint az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt, az EK 255. cikkben rögzített hozzáférési jog alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni, amennyiben a hozzáférés iránti kérelem környezeti információkra vonatkozik (lásd fentebb, 105–108. pont), azok nem tartalmaznak semmiféle olyan utalást, amelyek arra engednének következtetni, hogy a fenti 114. és 115. pontban tett általános megállapítások ne lennének alkalmazhatók egy környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelemre.

117 Az bizonyos, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése mint az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése rendelkezéseihez viszonyított különös szabály a hivatkozott rendelkezésekben előírt kivételek szigorú értelmezésére és a különböző érdekek összevetésére vonatkozó pontosításokat tartalmaz (lásd fentebb, 105–108. pont), ami a környezeti információkhoz való szélesebb körű hozzáférést eredményezhet, mint az intézmények birtokában lévő dokumentumokban szereplő információkhoz való hozzáférés. E megállapítás ugyanakkor nincs hatással arra a kérdésre, hogy az érintett intézménynek el kell-e végeznie a kért dokumentumok vagy információk konkrét és egyedi vizsgálatát. Következésképpen az ítélkezési gyakorlat által elismert azon feltételeket, amelyek feljogosítják ezen intézményt, hogy kivételes jelleggel ne végezze el ezt a konkrét és egyedi vizsgálatot, *mutatis mutandis* akkor is alkalmazni kell, ha az érintett dokumentumok nyilvánvalóan ugyanabba a kategóriába sorolandók, amely az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek egyike alá tartozhat. Az ítélkezési gyakorlat által megállapított ezen elveknek megfelelően ugyanis, még ha az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatából az következik is, hogy a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információk közzétételéhez

fűződő nyomós közérdek fennállásának vélelme nem alkalmazható egy folyamatban lévő kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében, az e kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásból származó dokumentumok összessége alkalmas arra, hogy kategóriaként védelemben részesüljön.

– Az érintett dokumentumok vizsgálatára vonatkozó kötelezettség Bizottság általi teljesítéséről

118 Azon kérdést illetően, hogy a Bizottság a jelen ügyben teljesítette-e az érintett dokumentumok vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét, emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott határozat értelmében a Bizottság és a portugál hatóságok közötti, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás során történt levélváltás tárgyát alkotó valamennyi dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, az ellenőrzési, vizsgálati vagy auditálási tevékenység céljainak védelmére vonatkozó kivétel alá tartozik. Ezen következtetését a Bizottság lényegében a fenti 112. és 115. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal támasztotta alá. A Bizottság szerint, mivel a hivatkozott kivételt a dokumentumok összességére kell alkalmazni, a közötte és az érintett tagállam közötti, a folyamatban lévő kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás során folytatott levélváltás bizalmas jellege védelmének szükségessége a hivatkozott dokumentumokhoz való, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerinti részleges hozzáférés ellen is szól.

119 Ezen indoklásból kitűnik, hogy a Bizottság lényegében arra az elvre támaszkodott, amely felhatalmazza az érintett intézményt arra, hogy ne végezze el az egyes érintett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát, vagy legalább is arra, hogy ne adjon a vitatott határozatban részletes indokolást e vizsgálatot illetően, azon okból, hogy ezen összes dokumentum nyilvánvalóan az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének

harmadik francia bekezdésében előírt kivétel hatálya alá tartozó dokumentumok kategóriájába tartozik.

120 Ezen indoklás semmiféle jogi vagy ténybeli tévedésben nem szenved.

121 Az LPN és a beavatkozók állításával szemben ugyanis az ügy sajátos körülményei miatt nyilvánvaló volt, hogy egyrészt valamennyi dokumentum – tartalmuk egészét tekintve – a dokumentumok ugyanazon kategóriájába tartozik, másrészt pedig, hogy a dokumentumok e kategóriájához való hozzáférést a hivatkozott kivétel alapján kell megtagadni (lásd ebben az értelemben a fenti 102. pontban hivatkozott Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontját). A Bizottság ugyanis joggal hivatkozott általánosságban arra a tényre, hogy valamennyi dokumentum abból a levelezésből származott, amelyet a portugál hatóságokkal folytatott a Portugál Köztársaság ellen indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében. Továbbá, a dokumentumoknak a válasz B.6. mellékletében található jegyzéke tekintetében nem elképzelhető, hogy a Bizottság engedélyezhette volna a hozzáférést e dokumentumok egyikéhez vagy tartalmuk egy részéhez úgy, hogy ezzel ne veszélyeztette volna a portugál hatóságokkal folytatott tárgyalásait. Ily módon, a fenti 111. pontban tett megállapításnak megfelelően, az érintett dokumentumok – akár részleges – közzététele ténylegesen veszélyeztethette volna a Bizottságnak a zárógátprojektre vonatkozóan a Portugál Köztársaság hivatkozott kötelezettségszegésére vonatkozó vizsgálatának célját (lásd ebben az értelemben Kokott főtanácsnok fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyre vonatkozó indítványának 109–112. és 118–121. pontját).

122 E körülményekre figyelemmel a beavatkozók azon érvelése, miszerint e megközelítésből annak elismerése következne, hogy egy kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás „teljesen titokban” folyhatna le, nem elfogadható, mivel e helyzet a vizsgálat védelmére vonatkozó kivétel elismerésének elkerülhetetlen következménye,

különösen, amikor e vizsgálat folyamatban van, illetve azon tény okán, hogy a fenti 114–117. pontban szereplő feltételek mellett az érintett intézmény általános jelleggel hivatkozhat e kivételre a dokumentumok valamely kategóriája egésze bizalmas jellegének védelme céljából. Ugyanezen okokból az LPN és a beavatkozók nem hivatkozhatnak arra, hogy, amennyiben a Bizottság jogosan nem végezte el az egyes érintett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát, nem vehette kellőképpen figyelembe a közzétételhez fűződő közérdeket az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata értelmében, annál is kevésbé, mert e rendelkezés nem alkalmazható az ügyre (lásd alább, 136. pont).

123 Ezt az értékelést alátámasztják a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletben (54–62. pont) rögzített elvek, amelyekre a felek a tárgyalás során hivatkoztak.

124 Ebben az ítéletben ugyanis a Bíróság elismerte, hogy helyénvaló, ha valamely közösségi intézmény ezzel kapcsolatban a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre alapítja az álláspontját, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók. A Bíróság szerint állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokat illetően ilyen általános vélelmek keletkezhetnek az [EK] 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendeletből (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.), valamint a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból. E tekintetben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás – figyelemmel annak általános rendszerére – valamely tagállammal szemben indított eljárás, amelynek keretében csak ez utóbbi rendelkezik a védelemhez való joggal, azt a jogot is beleértve, hogy vele bizonyos dokumentumokat közöljenek, az érdekeltektől eltérően, akik ezen eljárás keretében nem rendelkeznek a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal. A Bíróság azt is megállapította, hogy ezt a körülményt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel értelmezésekor figyelembe kell venni. Ha ugyanis az érdekeltek az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférhetnének a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokhoz, megkérdőjeleződne az

állami támogatások vizsgálati rendszere.(lásd ebben az értelemben a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 54–59. pontját).

125 A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy míg az intézmények tevékenységei az EK 88. cikk által kifejezetten rájuk ruházott igazgatási feladatok keretébe illeszkednek, figyelembe kellett venni azt a körülményt, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokban érintett tagállamon kívüli érdekeltek nem rendelkeznek a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal, következésképpen valamely olyan általános vélelem megléte elismerésének jogával, amely szerint az igazgatási aktában meglévő dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sérti a vizsgálat céljainak védelmét, aminek következtében az érintett intézmény mentesülhetett az érintett dokumentumok előzetes konkrét és egyedi vizsgálatától. Az is igaz e tekintetben, hogy – a Bíróság szerint – fennmarad az érdekeltek azon joga, hogy bizonyítsák azt, hogy egy adott dokumentumra nem vonatkozik ez az általános vélelem, illetve hogy annak közzétételét igazoló nyomós közérdek áll fenn (lásd ebben az értelemben a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 60–62. pontját).

126 Azon vizsgálatot illetően, amelyet a Bizottságnak kell végeznie valamely, az EK 226. cikk alapján indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban, meg kell állapítani, hogy ez az ellenőrzés az igazgatási feladatok közé tartozik, amelynek keretében a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, és kétoldalú párbeszédet folytat az érintett tagállammal (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-461/06. P. sz., AEPI kontra Bizottság ügyben 2007. július 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 24. pontját és a Törvényszék T-242/05. sz., AEPI kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 5-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 28. és 29. pontját.) Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat elismerte, hogy a Bizottsághoz panaszt benyújtó felek eljárásbeli helyzete – mint az LPN helyzete a jelen ügyben – egy, az EK 226. cikk alapján indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében alapvetően eltér például a[z EK] 81. és [EK] 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK

tanácsi rendeletben [HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 2. kötet 205. o.) és a Bizottság által az [EK] 81. és [az EK] 82. cikk alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendeletben (HL L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 3. kötet 81. o.) előírt, a közösségi versenyjogi szabályok alkalmazására vonatkozó eljárás keretében elfoglalt helyzetétől, amelynek során a panasztevők különleges eljárási biztosítékokkal rendelkeznek, amelyek tiszteletben tartása tényleges bírósági felülvizsgálat tárgyává tehető a panaszt elutasító határozattal szemben benyújtott keresetben. Ezzel szemben a 2002/C 244/03 közlemény szerinti panasztevők nem nyújthatnak be keresetet az Unió bíróságához a panaszukat esetlegesen elutasító határozattal szemben, és nem rendelkeznek az azokkal az eljárási jogokkal összehasonlítható eljárási jogokkal, amelyekkel a fenti rendeletek értelmében indított eljárásban rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik számukra annak követelését, hogy a Bizottság őket tájékoztassa és meghallgassa (lásd ebben az értelemben a fenti 35. pontban hivatkozott LPN kontra Bizottság ügyben hozott végzés 56. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

127 Következésképpen, mivel az LPN egy ilyen eljárás keretében nem rendelkezik a Bizottság igazgatási aktáinak dokumentumaiba való betekintés jogával, az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokban érintettek helyzetének analógiája útján meg kell állapítani, hogy fennáll az az általános vélelem, miszerint az igazgatási akta dokumentumainak közzététele főszabály szerint veszélyeztetné a vizsgálat céljainak védelmét. A Bizottság számára tehát elegendő volt annak vizsgálata, hogy ezen általános vélelmet az érintett dokumentumok összességére kellett alkalmazni anélkül, hogy szükségszerűen konkrétan és egyedileg meg kellett volna vizsgálnia előzetesen az egyes dokumentumok tartalmát. Márpedig, tekintve, hogy a vitatott határozat elfogadásának időpontjában a szóban forgó kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás még folyamatban volt, a Bizottságnak szükségképpen abból az elvből kellett kiindulnia, hogy ezt az általános vélelmet az érintett dokumentumok összességére kell alkalmazni.

128 A fenti 125. pontban hivatkozott vélelem ugyanakkor nem zárja ki az érdekeltek azon jogát, hogy bizonyítsák, hogy egy adott dokumentumra, amelynek közzétételét kérik, nem vonatkozik a szóban forgó vélelem, vagy hogy olyan nyomós közérdek áll fenn, amely igazolja az érintett dokumentum közzétételét az 1049/2001 rendelet

4. cikkének (2) bekezdése értelmében (a fenti 44. pontban hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 62. pontja).

129 Az első szempontot illetően meg kell állapítani, hogy sem az LPN, sem pedig a beavatkozók nem hivatkoztak olyan tényekre, amelyek alkalmasak lettek volna azon értékelés megalapozottságának vitatására, miszerint az érintett dokumentumok összessége az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel alá tartozott.

130 E körülményekre tekintettel az érintett dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatának elmulasztásán, a hivatkozott dokumentumokhoz való részleges hozzáférés jogellenes megtagadásán és az 1367/2006 rendelet megsértésén alapuló kifogásokat el kell utasítani.

131 Végül, figyelemmel a második jogalap harmadik részére, azt kell megvizsgálni, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban jogosan jutott-e arra a következtetésre, hogy nem állt fenn az érintett dokumentumok közzétételéhez fűződő közérdek, illetve nyomós közérdek.

– A közzétételhez fűződő nyomós közérdek

132 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondata értelmében vett nyomós közérdeket illetően emlékeztetni kell arra, hogy a vitatott határozat értelmében a jelen ügyben nem áll fenn ilyen közérdek. A Bizottság szerint az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése, amelynek értelmében a közzétételhez ilyen nyomós közérdeknek kell fűződnie, amennyiben a kért információk a környezetbe való

kibocsátásra vonatkoznak, nem alkalmazandó a közösségi jogból eredő kötelezettségek lehetséges megszegésére vonatkozó vizsgálatokra.

133 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondata értelmében vett nyomós közérdek hiányára vonatkozó értékelés semmiféle jogi vagy ténybeli tévedésben nem szenved.

134 Ugyanis, először is meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat elfogadásának időpontjában a Portugál Köztársasággal szemben indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás még folyamatban volt. Következésképpen az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti, a közzétételhez fűződő nyomós közérdek vélelme nem volt alkalmazható a jelen ügyben, ily módon arról a kérdésről sem szükséges határozni, hogy az érintett dokumentumok a környezetbe való „kibocsátásokra" vonatkozó információkat tartalmaztak-e, vagy sem.

135 Másodsorban, mivel az LPN és a beavatkozók arra hivatkoznak, hogy az 1367/2006 rendelet a környezetvédelem területén az átláthatóság javítására irányul az 1049/2001 rendeletben foglalt szabályok által biztosítotthoz viszonyítva, meg kell állapítani, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata, mint a „környezeti információkhoz", illetve „a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó" információkhoz való hozzáférés iránti kérelmek esetén az 1049/2001 rendelethez viszonyított, annak egyes rendelkezéseit felváltó, módosító és pontosító *lex specialis* (lásd a fenti 105. pontban), kifejezetten kizárja az átláthatóság javítását az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti eltérő érdekek összevetése tekintetében, amennyiben az érintett dokumentumokat egy kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás aktái tartalmazzák. Következésképpen nem róhatják fel a Bizottságnak, hogy nem vette kellőképpen figyelembe a közzétételhez fűződő ilyen nyomós közérdeket, és így nem megfelelően vetette össze az eltérő érdekeket.

136 Harmadsorban, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazásnak tekintetében az LPN és a beavatkozók nem hivatkozhatnak eredményesen az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondatára. Egyfelől ugyanis e rendelkezés kizárólag az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatában szereplőktől eltérő kivételek, azaz az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében előírtaktól eltérő kivételek szigorú értelmezésének kötelezettségére vonatkozik. Másfelől az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata a közzétételhez fűződő „közérdekre" vonatkozik, és nem az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó része szerinti „nyomós" közérdekre. Következésképpen el kell utasítani az LPN és a beavatkozók azon érvelését, miszerint a jelen ügyben a jobb átláthatóság, a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés, a polgároknak a döntéshozatali folyamatokban való legszélesebb részvétele és a nagyobb legitimitás elvei ugyanakkor az érintett dokumentumok közzétételét igazoló közérdeknek, sőt nyomós közérdeknek minősülnek.

137 Negyedsorban, mivel az LPN a szóban forgó kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a célból való aktív részvételéhez fűződő érdekére hivatkozott, hogy előmozdítsa a környezet védelméhez fűződő közérdeket, amelyért mint nksz garanciát vállal, elegendő annak megállapítása, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés joga nem függ azon különös érdek jellegétől, amellyel a kérelmező rendelkezik vagy nem rendelkezik a kért információhoz való hozzáférés tekintetében (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-266/05. P. sz., Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítéletének (EBHT 2007., I-1233. o.] 44. pontját).

138 A tárgyalás során egyébként a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikban az LPN és a beavatkozók nem tudtak más nyomós közérdeket megnevezni, mint a vélelmezetten nagyobb átláthatóságot a környezetvédelem vonatkozásában, amelyet a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó részének a jelen ügyre történő alkalmazása tekintetében, és azt sem tudták elmagyarázni, hogy a kért információk az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, a környezetbe való kibocsátásokra vonatkoztak-e, és ha igen, milyen mértékben.

139 E körülményekre figyelemmel el kell utasítani az LPN és a beavatkozók azon alapuló kifogását, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a szóban forgó környezeti információkhoz való hozzáféréshez fűződő közérdeket, illetve nyomós közérdeket, és nem vetette össze megfelelően az eltérő érdekeket az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó része értelmében, anélkül, hogy meg kellene vizsgálni az LPN és a beavatkozók e vonatkozásban hivatkozott egyéb érveléseit.

140 Következésképpen az első és második jogalapot mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani, és a keresetet is el kell utasítani.

A költségekről

141 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az LPN pervesztes lett az azon dokumentumokra és dokumentumok részeire vonatkozó kereseti kérelme tekintetében, amelyekkel kapcsolatban megtagadták tőle a hozzáférést, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

142 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első albekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik saját költségeiket.

143 Egyébiránt az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a alapján, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz. E tekintetben meg kell állapítani, hogy ha az LPN nem kapott volna hozzáférést bizonyos dokumentumokhoz és kivonatokhoz az eljárás során, az egész keresete tekintetében pervesztes lett volna a fenti 99–140. pontban hivatkozott indokok miatt. Következésképpen az LPN-t saját költségei egészének és a Bizottság költségei egészének viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja azon dokumentumok és dokumentumok azon részei vonatkozásában, amelyekhez a Liga para Protecção da Naturezától (LPN) a hozzáférést a 2008. október 24-i SG.E.3/MIB/psi D(2008) 8639 bizottsági határozat megtagadta.

2) A keresetről az ezt meghaladó részében nem szükséges határozni.

3) Az LPN maga viseli a saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

4) A Dán Királyság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik saját költségeiket.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. szeptember 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér ..... II - 6029

Az 1049/2001/EK rendelet ..... II - 6029

Az 1367/2006/EK rendelet ..... II - 6031

Tényállás ..... II - 6033

Eljárás és a felek kereseti kérelmei ..... II - 6040

A jogkérdésről ..... II - 6043

Az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről ..... II - 6043

A felek érvei ..... II - 6043

A Törvényszék álláspontja ..... II - 6045

A megsemmisítési jogalapok összefoglalása ..... II - 6048

Az 1367/2006 rendeletnek és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésén alapuló első és második joglapról ..... II - 6049

A felek érvei ..... II - 6049

– Az 1367/2006 rendelet megsértésén alapuló első jogalapról ..... II - 6049

– Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésén alapuló második jogalapról ..... II - 6054

A Törvényszék álláspontja ..... II - 6060

– Előzetes észrevételek ..... II - 6060

– Az 1367/2006 rendeletnek a Bizottság vizsgálati kötelezettségére gyakorolt hatásairól ..... II - 6062

– A Bizottság vizsgálatát szabályozó követelményekről ..... II - 6064

– Az érintett dokumentumok vizsgálatára vonatkozó kötelezettség Bizottság általi teljesítéséről ..... II - 6067

– A közzétételhez fűződő nyomós közérdek ..... II - 6072

A költségekről ..... II - 6075